

เอกสารแนบ 5 ข้อมูลเพิ่มเติมเพื่อประกอบการพิจารณาตัดสินใจลงทุน

1. ลักษณะของหลักประกัน

หลักประกันหุ้นกู้ที่ออกและเสนอขายในครั้งนี้ ได้แก่ ทรัพย์สินประเภทสิทธิเรียกร้องที่ผู้ออกหุ้นกู้มีอยู่กับลูกหนี้เงินให้สินเชื่อ อันได้แก่สิทธิเรียกร้องในหนี้การให้บริการสินเชื่อที่มีหลักประกัน ประกอบด้วย โฉนดที่ดิน และสิทธิเรียกร้องโดยการวางโฉนดที่ดิน ทะเบียนรถ เป็นประกัน โดยไม่เฉพาะเจาะจง (คิดคำนวณเฉพาะเงินต้นสุทธิภายหลังจากการหักค่าเผื่อผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้น และไม่รวม (ก) ดอกเบี้ยของลูกหนี้เงินให้สินเชื่อ และ (ข) สิทธิเรียกร้องในลูกหนี้เงินให้สินเชื่อที่ค้างชำระเงินต้นหรือดอกเบี้ยเกินกว่า 90 วัน) ประเภทไม่เฉพาะเจาะจงลูกหนี้แห่งสิทธิทั้งในปัจจุบันและในอนาคต โดยสิทธิเรียกร้องในลูกหนี้เงินให้สินเชื่อที่ผู้ออกหุ้นกู้ได้นำมาเป็นหลักประกันในการออกหุ้นกู้ในครั้งนี้เป็นสิทธิเรียกร้องที่มีอยู่กับลูกหนี้เงินให้สินเชื่อกลุ่มใหม่ที่ไม่ซ้ำซ้อนกับลูกหนี้เงินให้สินเชื่อกลุ่มอื่นที่ผู้ออกหุ้นกู้ได้นำไปเป็นหลักประกันในการก่อหนี้ที่นอกเหนือจากการออกหุ้นกู้ในครั้งนี้ ที่เป็นสัญญากู้ยืมเงินแบบมีหลักทรัพย์สินค้ำประกัน เช่น โฉนดที่ดิน ใบคู่มือจดทะเบียนรถยนต์ หรือรถจักรยานยนต์ เป็นต้น โดยมีมูลค่าหลักประกันจะต้องมีมูลค่าไม่ต่ำกว่า 1.15 (หนึ่งจุดหนึ่งห้า) เท่า ของมูลค่าหุ้นกู้ที่ออกและเสนอขายได้ทั้งหมด รายละเอียดหลักประกันเป็นไปตามที่แนบท้ายสัญญาหลักประกันทางธุรกิจ (รวมทั้งที่แก้ไขเพิ่มเติม) (“มูลค่าหลักประกัน”)

- ผู้ออกหุ้นกู้ (“ผู้ให้หลักประกัน”) จะดำเนินการจัดทำสัญญาหลักประกันทางธุรกิจ และดำเนินการเพื่อให้มีการจดทะเบียนหลักประกัน ต่อเจ้าพนักงานทะเบียนหลักประกันทางธุรกิจ กรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์ ตามพระราชบัญญัติหลักประกันทางธุรกิจ พ.ศ. 2558 (“**พ.ร.บ. หลักประกันทางธุรกิจ**”) เพื่อเป็นประกันการชำระหนี้หุ้นกู้ ทั้งเงินต้นและดอกเบี้ย และความรับผิดในบรรดาภาระค่าใช้จ่าย และ/หรือ หนี้สินทุกประเภทที่ผู้ออกหุ้นกู้มีอยู่ภายใต้หุ้นกู้ ทั้งที่มีอยู่ในขณะนี้ และ/หรือ ที่จะมีต่อไปในภายหน้า รวมถึงเอกสารแก้ไขเพิ่มเติมอื่นใดที่จะได้มีขึ้น ในอนาคตอันเกี่ยวเนื่องกับหุ้นกู้ โดยมีวงเงินสูงสุดที่ตกลงใช้สิทธิเรียกร้องเป็นประกัน เป็นจำนวนรวมหลักประกัน ไม่ต่ำกว่า 1.15 (หนึ่งจุดหนึ่งห้า) เท่า ของมูลค่าหุ้นกู้ที่ออกและเสนอขายได้ทั้งหมด จนกว่าหนี้หุ้นกู้ตามสัญญานี้จะได้มีการชำระจนหมดสิ้นไป
- ผู้แทนผู้ถือหุ้นกู้จะเป็นผู้รับหลักประกัน (เพื่อและในนามผู้ถือหุ้นกู้) ตามพระราชบัญญัติหลักประกันทางธุรกิจ พ.ศ. 2558 (รวมทั้งฉบับแก้ไข) และกฎกระทรวงกำหนดให้บุคคลอื่นเป็นผู้รับหลักประกัน พ.ศ. 2559

2. การดำเนินการเพื่อให้หลักประกันมีผลบังคับตามกฎหมายหลักประกันทางธุรกิจ

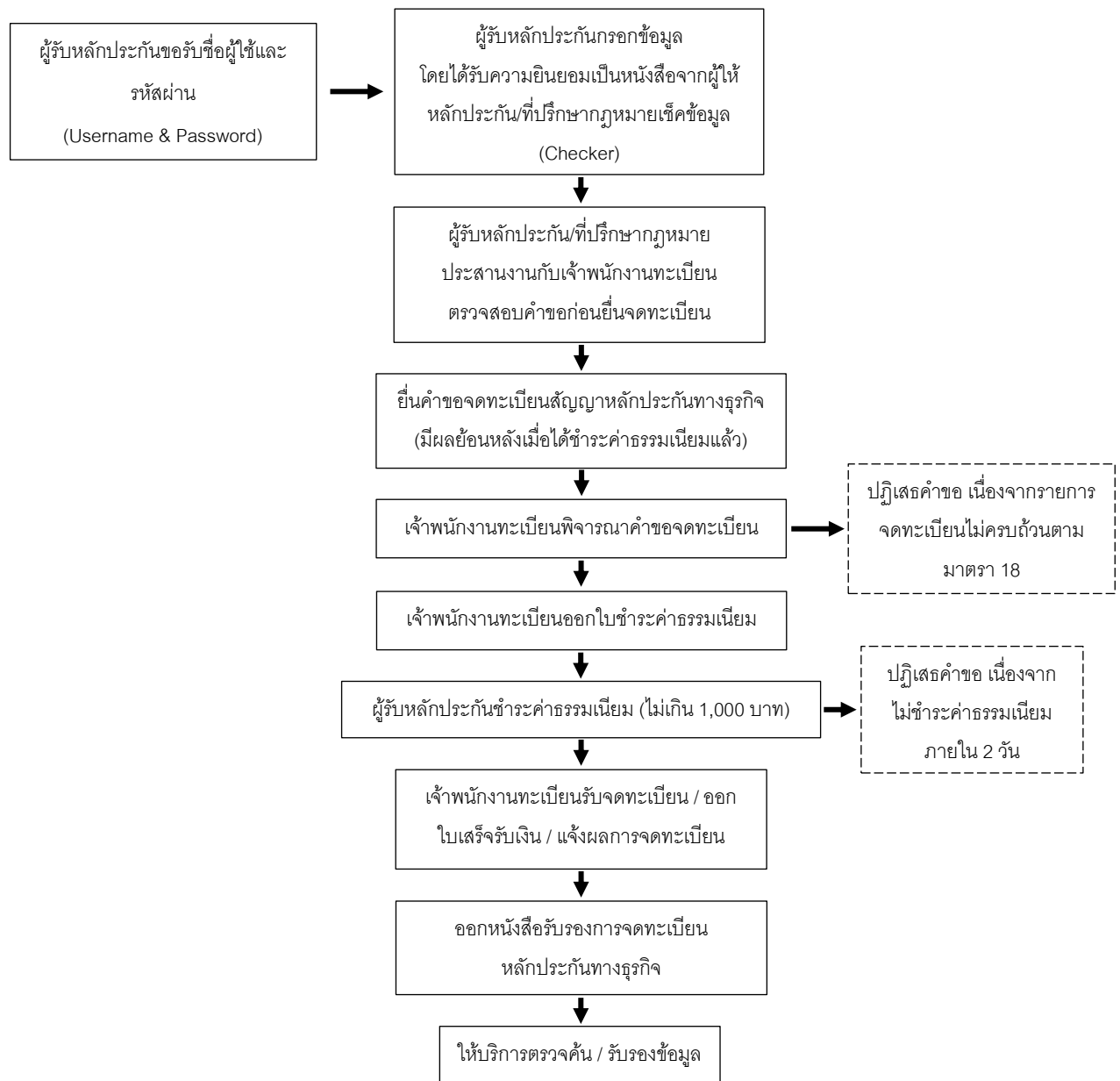
- สัญญาหลักประกันทางธุรกิจจะมีผลบังคับเมื่อทำเป็นหนังสือและได้จดทะเบียนต่อสำนักงานทะเบียนหลักประกันทางธุรกิจ กรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์ (“**สำนักงานทะเบียนหลักประกันทางธุรกิจ**”) และเมื่อได้จดทะเบียนแล้วจะมีผลถือว่าผู้แทนผู้ถือหุ้นกู้ในฐานะผู้รับหลักประกันเป็นเจ้าหนี้มีประกันตามกฎหมายว่าด้วยล้มละลาย ผู้แทนผู้ถือหุ้นกู้โดยได้รับความยินยอมเป็นหนังสือจากผู้ออกหุ้นกู้

จะดำเนินการจดทะเบียนสัญญาหลักประกันทางธุรกิจ (โดยหลักประกันเป็นสิทธิเรียกร้องแบบไม่เฉพาะเจาะจง¹ ลูกหนี้แห่งสิทธิ) ต่อสำนักงานทะเบียนหลักประกันทางธุรกิจ ตามขั้นตอนและวิธีการที่กำหนดในกฎหมายและระเบียบกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องให้แล้วเสร็จภายใน 7 วัน นับแต่วันที่ปิดการเสนอขายหุ้นกู้ โดยกำหนดวงเงินสูงสุดที่ตกลงใช้สิทธิเรียกร้องเป็นประกัน เป็นจำนวน ไม่ต่ำกว่า 1.15 (หนึ่งจุดหนึ่งห้า) เท่า ของมูลค่าหุ้นกู้ที่ออกและเสนอขายได้ทั้งหมด สำหรับรายชื่อลูกหนี้แห่งสิทธิที่ผู้แทนผู้ถือหุ้นกู้ในฐานะผู้รับหลักประกันสามารถเลือกใช้สิทธิบังคับตามสัญญาหลักประกันทางธุรกิจจะเป็นไปตามที่ระบุในรายละเอียดหลักประกันแนบท้ายสัญญาหลักประกันทางธุรกิจรวมทั้งรายละเอียดที่แก้ไขเพิ่มเติม

- การจดทะเบียนจะดำเนินการผ่านทางระบบอิเล็กทรอนิกส์ของกรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์ ตามขั้นตอนและวิธีการที่กฎหมายกำหนด โดยใช้เวลาดำเนินการจดทะเบียน 1 (หนึ่ง) วันทำการ
- ผู้ออกหุ้นกู้ตกลงเป็นผู้รับผิดชอบค่าธรรมเนียม และค่าใช้จ่ายในการจดทะเบียน การแก้ไขรายการจดทะเบียน การยกเลิกการจดทะเบียน และการดำเนินการใด ๆ เกี่ยวกับการจดทะเบียนตามสัญญาหลักประกันทางธุรกิจทั้งสิ้น

¹ หมายเหตุ : การจดทะเบียนสามารถเลือกจัดแบบ (1) เฉพาะเจาะจงลูกหนี้แห่งสิทธิ หรือ (2) ไม่เฉพาะเจาะจงลูกหนี้แห่งสิทธิ กรณีจัดแบบเฉพาะเจาะจงลูกหนี้แห่งสิทธิต้องระบุเฉพาะเจาะจงว่าลูกหนี้แห่งสิทธิเรียกร้องนั้นได้แก่ผู้ใดบ้าง และหากมีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงลูกหนี้แห่งสิทธิจะต้องทำการจดทะเบียนการแก้ไขเปลี่ยนแปลงที่สำนักงานทะเบียนหลักประกันทางธุรกิจภายใน 14 (สิบสี่) วันนับแต่วันที่ได้มีการแก้ไขเปลี่ยนแปลง บริษัทอาจมีความเป็นไปได้ที่จะต้องมีการเปลี่ยนแปลงลูกหนี้แห่งสิทธิทุกเดือนและมีกระบวนการแจ้งจดทะเบียนเปลี่ยนแปลงลูกหนี้แห่งสิทธิที่ต้องใช้บุคลากรจำนวนมาก ในการกรอกข้อมูลใหม่ทั้งหมด ดังนั้นผู้ออกหุ้นกู้และผู้แทนผู้ถือหุ้นกู้จึงเลือกจดทะเบียนแบบไม่เฉพาะเจาะจงลูกหนี้แห่งสิทธิ โดยระบุแค่วงเงินหลักประกันทั้งหมด ส่วนรายชื่อลูกหนี้แห่งสิทธิให้แนบไว้ท้ายสัญญาหลักประกันที่จดทะเบียนไว้ เมื่อมีการแก้ไข เปลี่ยนแปลงรายการลูกหนี้แห่งสิทธิให้ทำเป็นเอกสารแนบท้ายที่แก้ไขเพิ่มเติมทุกครั้ง

ขั้นตอนการจดทะเบียน²

² อ้างอิงจากคู่มือสำหรับประชาชน : การจดทะเบียน การแก้ไขรายการจดทะเบียน และการยกเลิกสัญญาหลักประกันทางธุรกิจ กรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์
https://www.dbd.go.th/download/article/article_20200331161848.pdf

และเอกสารประกอบการบรรยาย “ระบบจดทะเบียนสัญญาหลักประกันทางธุรกิจ” กรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์
https://www.dbd.go.th/download/article/article_20180502161238.pdf

3. การดูแลตรวจสอบและรับรองมูลค่าหลักประกันตลอดอายุหุ้นกู้

- ผู้ให้หลักประกันจะต้องดำเนินการจัดทำรายงานและรับรองมูลค่าทรัพย์สินคงเหลือของลูกหนี้เงินให้สินเชื่อที่เป็นหลักประกันตามรายละเอียดหลักประกัน ณ วันสุดท้ายของทุกเดือน นับจากเดือนที่ออกหุ้นกู้ตลอดอายุหุ้นกู้ ซึ่งลงนามรับรองโดยกรรมการผู้มีอำนาจของผู้ให้หลักประกัน และส่งมอบรายงานดังกล่าวให้แก่ผู้รับหลักประกันภายใน 10 (สิบ) วัน นับแต่วันสุดท้ายของทุก ๆ เดือน เพื่อตรวจสอบมูลค่ารวมของทรัพย์สินที่ตราไว้เป็นหลักประกัน ณ วันดังกล่าว โดยมูลค่าทรัพย์สินที่เป็นประกันจะต้องไม่ต่ำกว่า 1.15 (หนึ่งจุดหนึ่งห้า) ของมูลค่าหุ้นกู้ที่ออกและเสนอขายได้ทั้งหมด
- หากมูลค่ารวมของทรัพย์สินคงเหลือของลูกหนี้เงินให้สินเชื่อที่ตราไว้เป็นหลักประกัน ณ วันสุดท้ายของแต่ละเดือนมีมูลค่ารวมต่ำกว่า 1.15 (หนึ่งจุดหนึ่งห้า) เท่าของมูลค่าหุ้นกู้ทั้งหมดที่ยังมิได้ทำการไถ่ถอน ผู้ออกหุ้นกู่ตกลงเพิ่มเติมหรือเปลี่ยนแปลงลูกหนี้เงินให้สินเชื่อตามที่ระบุในรายละเอียดหลักประกัน และ/หรือ ส่งมอบทรัพย์สินทดแทนอื่นที่ผู้รับหลักประกันเห็นชอบด้วยให้แก่ผู้รับหลักประกันมาวางเป็นหลักประกันเพิ่มเติมภายใน 5 (ห้า) วันทำการ นับถัดจากวันคำนวณสัดส่วนตลอดอายุของหุ้นกู้ ทั้งนี้ ให้รายละเอียดหลักประกันฉบับแก้ไขเพิ่มเติมดังกล่าวถือเป็นส่วนหนึ่งของสัญญาฉบับนี้
- ผู้ให้หลักประกันจะต้องดำเนินการให้มีการตรวจสอบมูลค่าทรัพย์สินคงเหลือของลูกหนี้เงินให้สินเชื่อที่เป็นหลักประกันหากได้รับการร้องขอโดยผู้รับหลักประกัน ในกรณีที่ผู้รับหลักประกันมีความเห็นว่าการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจอย่างมีนัยสำคัญ และการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวอาจมีผลกระทบในทางลบอย่างร้ายแรงต่อการดำเนินธุรกิจของผู้ให้หลักประกันโดยค่าใช้จ่ายต่างๆที่เกิดขึ้นจากการดำเนินการดังกล่าวผู้ให้หลักประกันจะต้องชำระทั้งหมด ทั้งนี้ ผู้รับหลักประกันอาจเป็นผู้แต่งตั้งผู้ประเมินอิสระหรือผู้สอบบัญชีที่ได้รับความเห็นชอบจากสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์เข้ามาเป็นผู้ตรวจสอบด้วยค่าใช้จ่ายของผู้ให้หลักประกัน โดยผู้ให้หลักประกันต้องให้ความร่วมมือและความช่วยเหลือแก่ผู้ตรวจสอบอย่างเต็มที่ รวมทั้งการติดต่อประสานงานกับลูกหนี้เงินให้สินเชื่อ อย่างไรก็ตามผู้รับหลักประกันจะต้องแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรให้ผู้ให้หลักประกันทราบและได้รับความยินยอมเป็นลายลักษณ์อักษรจากผู้ให้หลักประกันก่อนที่จะดำเนินการแต่งตั้งผู้ประเมินอิสระหรือผู้สอบบัญชีดังกล่าว เว้นแต่ผู้ให้หลักประกันไม่ให้ความยินยอมภายใน 7 วันทำการ โดยไม่มีเหตุอันสมควร ผู้รับหลักประกันสามารถใช้ดุลพินิจของตนตั้งผู้ประเมินอิสระหรือ ผู้สอบบัญชีดังกล่าวได้โดยไม่ต้องได้รับความยินยอมจากผู้ให้หลักประกัน
- ในกรณีที่ผู้ให้หลักประกันจัดทำรายงานสถานะมูลค่ารวมของทรัพย์สินที่เป็นประกันตามข้อ 6.3 ของข้อกำหนดสิทธิและปรากฏว่ามูลค่ารวมของทรัพย์สินที่เป็นหลักประกัน ลดลงจนมีมูลค่าต่ำกว่า 1.15 (หนึ่งจุดหนึ่งห้า) เท่า ของมูลค่าหุ้นกู้ทั้งหมดที่ยังมิได้ทำการไถ่ถอน ผู้ให้หลักประกันจะต้องเพิ่มเติมหรือเปลี่ยนแปลงลูกหนี้เงินให้สินเชื่อตามที่ระบุในรายละเอียดหลักประกัน และ/หรือ ส่งมอบทรัพย์สินทดแทนอื่นที่ผู้รับหลักประกันเห็นชอบด้วยให้แก่ผู้รับหลักประกันมาวางเป็นหลักประกันเพิ่มเติมภายใน 5 (ห้า) วันทำการ นับถัดจากวันคำนวณสัดส่วนและให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

- (1) ในกรณีที่ทรัพย์สินทดแทนเป็นสิทธิเรียกร้องในหนี้การให้บริการ สินเชื่อที่มีหลักประกันประกอบด้วย โฉนดที่ดิน และสิทธิเรียกร้องโดยการวางโฉนดที่ดิน ทะเบียนรถ เป็นประกัน โดยไม่เฉพาะเจาะจง ผู้ให้หลักประกันจะดำเนินการจัดทำบันทึกข้อตกลงกับผู้แทนผู้ถือหุ้นกู้เพื่อเพิ่มเติมทรัพย์สินทดแทนดังกล่าว โดยวิธีการคำนวณมูลค่าทรัพย์สินทดแทนให้เป็นไปตามที่ระบุไว้ในข้อ 6.1 วรรคสอง ของข้อกำหนดสิทธิ ในกรณีที่จำเป็น ผู้ให้หลักประกันยินยอมให้ผู้แทนผู้ถือหุ้นกู้เป็นผู้ดำเนินการจดทะเบียนแก้ไขเพิ่มเติมหลักประกันทางธุรกิจกับกรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์ โดยบรรดาค่าธรรมเนียม และค่าใช้จ่ายในการจดทะเบียนการแก้ไขรายการจดทะเบียน ผู้ให้หลักประกันตกลงเป็นผู้รับผิดชอบเองทั้งสิ้น
- (2) ในกรณีที่ทรัพย์สินทดแทนเป็นทรัพย์สินประเภทเงินสด ผู้ให้หลักประกันจะเปิดบัญชีเงินฝากแบบมีเงื่อนไขการเบิกถอนเงินจากบัญชีตามคำสั่งของลูกค้า ซึ่งผู้ให้หลักประกันได้ลงนามในสัญญาการใช้บริการบัญชีเงินฝากแบบมีเงื่อนไขการเบิกถอนเงินจากบัญชีตามคำสั่งของลูกค้า กับธนาคารเจ้าของบัญชี และผู้แทนผู้ถือหุ้นกู้ (“บัญชีหลักประกัน”) และนำเงินจำนวนที่เท่ากับส่วนที่ขาดนำฝากดำรงไว้ในบัญชีหลักประกัน และดำเนินการใด ๆ เพื่อให้ผู้แทนผู้ถือหุ้นกู้สามารถนำสิทธิเรียกร้องในบัญชีหลักประกันดังกล่าวไปจดทะเบียนเป็นหลักประกันทางธุรกิจต่อเจ้าพนักงานทะเบียนหลักประกันทางธุรกิจของสำนักงานทะเบียนหลักประกันธุรกิจ กรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์ ตามกฎหมายหลักประกันทางธุรกิจ จนกว่าหนี้หุ้นกู้จะมีการชำระจนหมดสิ้นไป

ผู้ให้หลักประกันตกลงจะระบุในสัญญาการใช้บริการบัญชีเงินฝากแบบมีเงื่อนไขการเบิกถอนเงินจากบัญชีตามคำสั่งของลูกค้า (บัญชีหลักประกัน) ว่าเงินสดที่เก็บรักษาไว้ในบัญชีหลักประกันนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) นำไปใช้ชำระหนี้หุ้นกู้ครั้งนี้เมื่อถึงกำหนดไถ่ถอน และ/หรือ (2) เพื่อชำระหนี้อื่น ๆ ตามวัตถุประสงค์การใช้เงินของหุ้นกู้ครั้งนี้ และ/หรือ (3) เพื่อชำระคืนหนี้หุ้นกู้ครั้งนี้กรณีผู้ให้หลักประกันผิดนัดชำระหนี้ตามที่กำหนดในข้อกำหนดสิทธิ โดยธนาคารเจ้าของบัญชีจะมีอำนาจเบิกถอนเงินออกจากบัญชีหลักประกันให้แก่ผู้แทนผู้ถือหุ้นกู้ได้หากวัตถุประสงค์ของการเบิกถอนเป็นไปตามที่ระบุข้างต้น

- (3) ในกรณีที่ทรัพย์สินทดแทนเป็นทรัพย์สินประเภทพันธบัตรรัฐบาล พันธบัตรรัฐบาลดังกล่าวจะต้องเป็นชนิดที่มีใบตราสารและระบุชื่อผู้ออกหุ้นกู้ และ/หรือ กรรมการของผู้ออกหุ้นกู้ เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์โดยผู้ออกหุ้นกู้ และ/หรือ กรรมการของผู้ออกหุ้นกู้ จะต้องส่งมอบและดำเนินการทำสัญญาจำนำและจดทะเบียนการจำนำพันธบัตรดังกล่าวเป็นหลักประกันให้แก่ผู้แทนผู้ถือหุ้นกู้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดตามประกาศ ข้อบังคับ ข้อกำหนด และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง และผู้ออกหุ้นกู้อินยอมให้ผู้แทนผู้ถือหุ้นกู้เป็นผู้ดำเนินการจำนำพันธบัตรรัฐบาลดังกล่าวกับธนาคารแห่งประเทศไทยเพื่อเป็นประกันหุ้นกู้ให้แก่ผู้แทนผู้ถือหุ้นกู้

- (4) ในกรณีที่ทรัพย์สินทดแทนเป็นทรัพย์สินประเภทอสังหาริมทรัพย์ ผู้ให้หลักประกันจะต้องดำเนินการจดจำนองอสังหาริมทรัพย์ดังกล่าวเพื่อเป็นประกันให้ผู้ถือหุ้นกู้ให้แก่ผู้แทนผู้ถือหุ้นกู้ โดยอสังหาริมทรัพย์ที่จะนำมาเป็นทรัพย์สินทดแทนจะต้องมีความเหมาะสมเพียงพอในการใช้เป็นหลักประกัน ทั้งในด้านคุณภาพ ทำเลที่ตั้ง ศักยภาพในการพัฒนา ลักษณะและประเภทของหลักประกัน เพื่อไม่ทำให้สิทธิประโยชน์ของผู้ถือหุ้นกู้อดลงกว่าเดิม

ทั้งนี้ ผู้ให้หลักประกันจะต้องดำเนินการให้มีการประเมินราคาทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันเพิ่มเติมโดยผู้ประเมินมูลค่าทรัพย์สินอิสระที่ได้รับความเห็นชอบจากสำนักงาน ก.ล.ต. จะต้องประกอบไปด้วยวิธีเปรียบเทียบราคาตลาด (Market Approach) หรือ วิธีวิเคราะห์จากต้นทุน (Cost Approach) หรือ วิธีการประเมินต้นทุนตามสภาพก่อสร้าง หรือวิธีการประเมินแบบวิเคราะห์รายได้ (Income Approach) และวิธีคิดจากมูลค่าคงเหลือ (Residual Method) หรือวิธีการประเมินอื่นใดที่ผู้ประเมินมูลค่าทรัพย์สินอิสระที่ได้รับความเห็นชอบจากสำนักงาน ก.ล.ต. เห็นสมควร โดยการประเมินดังกล่าวจะต้องจัดทำขึ้นไม่เกิน 1 ปี ก่อนวันที่จะนำมาใช้เป็นหลักประกัน

- ตราบใดที่ผู้แทนผู้ถือหุ้นกู้ และ/หรือ ผู้ถือหุ้นกู้ ยังไม่ได้รับชำระหนี้หุ้นกู้ และ หรือ หนี้ประเภทอื่นจนครบถ้วน ผู้ออกหุ้นกู้อาจจะไม่จำหน่าย จ่าย โอน แลกเปลี่ยน หรือกระทำการใด ๆ ในลักษณะที่เป็น การจำหน่ายสิทธิ ให้เป็นที่เสียสิทธิหรือเป็นการรอนสิทธิของผู้แทนผู้ถือหุ้นกู้ในการที่จะบังคับกับทรัพย์สินที่เป็นประกันการชำระหนี้หุ้นกู้ เว้นแต่จะได้รับความยินยอมเป็นลายลักษณ์อักษรจากผู้แทนผู้ถือหุ้นกู้ก่อน
- ผู้ออกหุ้นกุตกลงยินยอมให้ผู้แทนผู้ถือหุ้นกู้ และ/หรือ ตัวแทนของผู้แทนผู้ถือหุ้นกู้ เข้าตรวจสอบภูมิสำเนา ที่ทำการงานของผู้ออกหุ้นกู้ และ/หรือทรัพย์สินที่เป็นหลักประกัน รวมถึงบรรดาเอกสาร สิ่งพิมพ์ ข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์ และคอมพิวเตอร์ได้ทุกขณะตลอดอายุของหุ้นกู้ โดยผู้แทนผู้ถือหุ้นกู้ไม่จำเป็นต้องแจ้งให้ผู้ออกหุ้นกุตราบล่วงหน้าถึงการเข้าตรวจสอบดังกล่าวก่อน ทั้งนี้ การเข้าตรวจสอบข้างต้น ผู้ออกหุ้นกู้ จำต้องส่งมอบบรรดาเอกสาร สิ่งพิมพ์ ข้อมูลหรือรหัสการเข้าถึงทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันแก่ผู้แทนผู้ถือหุ้นกู้ตามที่ผู้แทนผู้ถือหุ้นกู้อำนาจขอ
- ผู้ออกหุ้นกุตกลงและตกลงกับผู้แทนผู้ถือหุ้นกู่ว่าตลอดระยะเวลาที่ผู้ถือหุ้นก้วยังไม่ได้รับชำระหนี้ในต้นเงิน ดอกเบี้ย และตลอดจนหนี้อุปกรณอื่น ๆ จนเต็มจำนวน ผู้ออกหุ้นกู่จะปฏิบัติตามกฎหมายที่อาจมีผลกระทบต่อทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันซึ่งมีผลบังคับใช้อยู่ทั้งในปัจจุบันและอนาคต

4. การจำหน่ายจ่ายโอนหลักประกัน

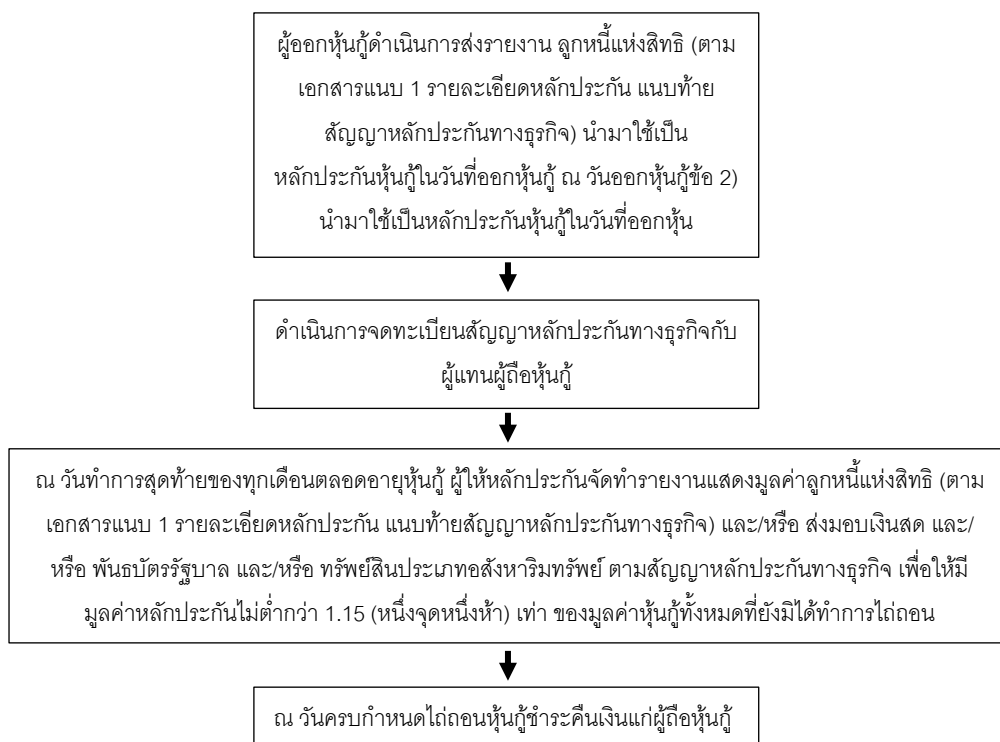
- ผู้ออกหุ้นกุตกลงจะไม่นำหลักประกันตามสัญญาหลักประกันของผู้ออกหุ้นกู่ไปโอน ขาย ให้เช่า จำหน่าย ก่อภาระผูกพัน ให้สิทธิ ประการใด ๆ หรือนำไปเป็นหลักประกันให้แก่บุคคลอื่นใดทั้งสิ้น (รวมเรียกว่า

“จำหน่ายสิทธิ”) เว้นแต่กรณีใดกรณีหนึ่งดังต่อไปนี้ ผู้ถือหุ้นจะสามารถจำหน่ายสิทธิที่เป็นหลักประกันตามสัญญาหลักประกันได้

- (1) ได้รับความยินยอมเป็นลายลักษณ์อักษรจากผู้แทนผู้ถือหุ้นกู้ หรือ
- (2) เป็นกรณีที่ลูกหนี้เงินให้สินเชื่อที่ตราไว้เป็นหลักประกันได้ทำการชำระหนี้ของตนแก่ผู้ให้หลักประกันโดยครบถ้วน อันเป็นเหตุให้สัญญาสินเชื่อที่ลูกหนี้เงินให้สินเชื่อมีอยู่กับผู้ให้หลักประกันนั้นระงับลง หรือ
- (3) เป็นกรณีที่ผู้ให้หลักประกันจะนำทรัพย์สินที่เป็นหลักทรัพย์ค้ำประกันของลูกหนี้เงินให้สินเชื่อรายใด ๆ ที่เป็นหลักประกันตามสัญญานี้ออกขายเพื่อนำเงินที่จะได้รับการขาย มาหักชำระหนี้ตามสัญญาสินเชื่อรายใด ๆ นั้น ซึ่งในกรณีดังกล่าวเหล่านั้น ผู้ให้หลักประกันสามารถจำหน่ายสิทธิที่เป็นหลักประกันตามสัญญาฉบับนี้ได้

ทั้งนี้ เพื่อขอจัดข้อสงสัยใด ๆ ที่อาจมี หน้าที่ของผู้ให้หลักประกันตามข้อนี้จะมีผลใช้บังคับเฉพาะต่อสิทธิเรียกร้องตามรายละเอียดที่ระบุในเอกสารแนบทำสัญญาหลักประกัน (และรวมถึงรายงานแสดงรายละเอียดหลักประกันเพิ่มเติมซึ่งจัดทำตามข้อ 6.3 ของข้อกำหนดสิทธิ) เท่านั้น

ขั้นตอนการตรวจสอบและรับรองมูลค่าหลักประกัน³

³ อ้างอิงจากร่างข้อกำหนดว่าด้วยสิทธิและหน้าที่ของผู้ออกหุ้นกู้และผู้ถือหุ้นกู้ “หุ้นกู้มีประกันของบริษัท เพ็ญแท้ แคปปิตอล จำกัด ครั้งที่ 1/2568 ครบกำหนดไถ่ถอนปี พ.ศ. 2571” ออกโดย บริษัท เพ็ญแท้ แคปปิตอล จำกัด ข้อ 6.

5. การบังคับหลักประกัน

ในกรณีที่หุ้นกู้เกิดการผิดนัดและมีการเรียกให้หนี้ภายในหุ้นกู้ถึงกำหนดชำระโดยพลันตามที่กำหนดในข้อกำหนดสิทธิแล้วผู้ออกหุ้นกู้ไม่ชำระหนี้หุ้นกู้ภายใน 5 (ห้า) วันทำการนับจากวันที่ถึงกำหนดชำระนั้น ผู้แทนผู้ถือหุ้นกู้มีสิทธิบังคับหลักประกันตามข้อกำหนดสิทธิและพ.ร.บ.หลักประกันทางธุรกิจ

1. การบังคับหลักประกันกรณีสิทธิเรียกร้อง พ.ร.บ.หลักประกันทางธุรกิจกำหนดให้ผู้แทนผู้ถือหุ้นกู้ในฐานะผู้รับหลักประกันมีหนังสือแจ้งเหตุบังคับหลักประกันไปยังลูกหนี้แห่งสิทธิ ภายใต้วงเงินหลักประกันตามสัญญาหลักประกันทางธุรกิจโดยไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับเพื่อแจ้งให้ลูกหนี้ดังกล่าวชำระหนี้ให้แก่ผู้แทนผู้ถือหุ้นกู้เมื่อหนี้แห่งสิทธิเรียกร้องนั้นถึงกำหนดชำระ (โดยไม่ต้องฟ้องร้องการบังคับหลักประกันต่อศาล)

ทั้งนี้ วิธีการชำระหนี้ของลูกหนี้ดังกล่าวให้เป็นไปตามที่ผู้แทนผู้ถือหุ้นกู้จะกำหนดตามความเหมาะสม และต้องแจ้งให้ลูกหนี้ดังกล่าวทราบพร้อมกับหนังสือแจ้งข้างต้นด้วย

2. เมื่อผู้แทนผู้ถือหุ้นกู้ในฐานะผู้รับหลักประกันได้แจ้งเป็นหนังสือตามที่ระบุข้างต้นแล้ว พ.ร.บ.หลักประกันทางธุรกิจกำหนดห้ามไม่ให้ลูกหนี้ดังกล่าวชำระหนี้แก่ผู้ออกหุ้นกุนับแต่วันที่ได้รับหนังสือ เมื่อหนี้แห่งสิทธิเรียกร้อง ถึงกำหนดชำระให้ลูกหนี้ชำระหนี้แก่ผู้แทนผู้ถือหุ้นกู้ ผู้ออกหุ้นกู้จะไม่มีสิทธิรับชำระหนี้จากลูกหนี้ดังกล่าวอีกต่อไป
3. เมื่อมีการบังคับหลักประกันและผู้รับหลักประกันประสงค์ให้ผู้ให้หลักประกันเป็นตัวแทนเรียกเก็บหนี้จากลูกหนี้แห่งสิทธิ หรือลูกหนี้เงินให้สินเชื่อที่ตราไว้เป็นหลักประกันภายใต้วงเงินหลักประกันตามสัญญาฉบับนี้ ผู้ให้หลักประกันตกลงยินยอมเป็นตัวแทนเรียกเก็บหนี้ให้ผู้รับหลักประกัน เมื่อหนี้แห่งสิทธิเรียกร้องนั้นถึงกำหนดชำระจนครบถ้วนโดยไม่มีค่าใช้จ่ายใด ๆ และเงินที่เรียกเก็บได้ทั้งหมดจะต้องนำเก็บเข้าบัญชีของผู้แทนผู้ถือหุ้นกู้ที่เปิดไว้เพื่อการดำเนินการในเรื่องโดยเฉพาะแยกต่างหากจากบัญชีของผู้ออกหุ้นกู้ ทั้งนี้ คู่สัญญาทั้งสองฝ่ายตกลงจะร่วมกันจัดทำสัญญาตัวแทนเรียกเก็บหนี้ และเอกสารอื่นๆ ที่จำเป็นระหว่างกัน เพื่อให้ผู้ให้หลักประกันสามารถดำเนินการตามวัตถุประสงค์นี้ได้โดยถูกต้องตามกฎหมายต่อไป อย่างไรก็ตาม ข้อความนี้ไม่เป็นการจำกัดสิทธิของผู้รับหลักประกันที่จะแต่งตั้งบุคคลอื่นเป็นตัวแทนเรียกเก็บหนี้ตามที่ผู้รับหลักประกันเห็นสมควร
4. เมื่อมีการบังคับหลักประกันและผู้รับหลักประกันประสงค์ให้ผู้ให้หลักประกันเป็นตัวแทนเรียกเก็บหนี้จากลูกหนี้เงินให้สินเชื่อที่ตราไว้เป็นหลักประกัน ภายใต้วงเงินหลักประกันตามสัญญาฉบับนี้ ผู้ให้หลักประกันตกลงยินยอมเป็นตัวแทนเรียกเก็บหนี้ให้ผู้รับหลักประกันเมื่อหนี้แห่งสิทธิเรียกร้องนั้นถึงกำหนดชำระจนครบถ้วนโดยไม่มีค่าใช้จ่ายใด ๆ และ เงินที่เรียกเก็บได้ทั้งหมดจะต้องนำเก็บเข้าบัญชีของผู้รับหลักประกันที่เปิดไว้เพื่อการดำเนินการในเรื่องนี้โดยเฉพาะ แยกต่างหากจากบัญชีของผู้ให้หลักประกัน ทั้งนี้ คู่สัญญาทั้งสองฝ่ายตกลงจะร่วมกันจัดทำสัญญาตัวแทนเรียกเก็บหนี้และเอกสารอื่น ๆ ที่จำเป็นระหว่างกัน เพื่อให้ผู้ให้หลักประกันสามารถดำเนินการตามวัตถุประสงค์นี้ได้โดยถูกต้องตามกฎหมายต่อไป

กฎหมายต่อไป อย่างไรก็ตาม ข้อความนี้ไม่เป็นการจำกัดสิทธิของผู้รับหลักประกันที่จะแต่งตั้งบุคคลอื่นเป็นตัวแทนเรียกเก็บหนี้ตามที่ผู้รับหลักประกันเห็นสมควร หากเป็นกรณีที่ผู้รับหลักประกันเห็นว่าผู้ให้หลักประกันไม่มีความสามารถในการทำหน้าที่เป็นตัวแทนเรียกเก็บหนี้ข้างต้น หรือการแต่งตั้งให้ผู้ให้หลักประกันทำหน้าที่เป็นตัวแทนเรียกเก็บหนี้ดังกล่าวจะกระทบต่อส่วนได้เสียของผู้ถือหุ้นกู้ ทั้งนี้ ค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจากกรณีแต่งตั้งบุคคลอื่นเป็นตัวแทนเรียกเก็บหนี้นั้น ผู้ให้หลักประกันเป็นผู้รับผิดชอบทั้งสิ้น

5. หากการบังคับหลักประกันได้เงินไม่เพียงพอชำระหนี้หุ้นกู้ทั้งหมด ผู้ให้หลักประกันยังคงต้องรับผิดชอบหนี้หุ้นกู้จนครบถ้วน

6. ข้อกำหนดของกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการใช้สิทธิเรียกร้องเป็นหลักประกันตามพระราชบัญญัติหลักประกันทางธุรกิจ พ.ศ. 2558

คำนิยามที่เกี่ยวข้อง

มาตรา 3

“สิทธิเรียกร้อง” หมายความว่า สิทธิที่จะได้รับชำระหนี้และสิทธิอื่น ๆ แต่ไม่หมายความรวมถึง สิทธิที่มีตราสาร

หมวด 1 สัญญาหลักประกันทางธุรกิจ

มาตรา 5 สัญญาหลักประกันทางธุรกิจ คือสัญญาซึ่งสัญญาฝ่ายหนึ่ง เรียกว่า ผู้ให้หลักประกัน ตราทรัพย์สินไว้แก่คู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่ง เรียกว่า ผู้รับหลักประกัน เพื่อเป็นประกันการชำระหนี้ โดยไม่จำเป็นต้องส่งมอบทรัพย์สินนั้นแก่ผู้รับหลักประกัน

ผู้ให้หลักประกันอาจตราทรัพย์สินของตนไว้เพื่อประกันการชำระหนี้อันบุคคลอื่นต้องชำระก็ได้

มาตรา 6 ผู้ให้หลักประกันจะเป็นบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลก็ได้

มาตรา 7 ผู้รับหลักประกันต้องเป็นสถาบันการเงินหรือบุคคลอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 8 หลักประกันได้แก่ทรัพย์สิน ดังต่อไปนี้

- (1) กิจการ
- (2) สิทธิเรียกร้อง
- (3) สิ่งหามิทรัพย์สินที่ผู้ให้หลักประกันใช้ในการประกอบธุรกิจ เช่น เครื่องจักร สินค้าคงคลังหรือวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตสินค้า
- (4) อสังหาริมทรัพย์ในกรณีที่ผู้ให้หลักประกันประกอบธุรกิจอสังหาริมทรัพย์โดยตรง
- (5) ทรัพย์สินทางปัญญา
- (6) ทรัพย์สินอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 9 ผู้ให้หลักประกันจะนำทรัพย์สินที่ตนมีสิทธิอยู่ในปัจจุบันหรือที่จะได้มาในอนาคตตามสัญญาหรือนิติสัมพันธ์ใด ๆ มาใช้เป็นหลักประกันก็ได้ แต่สิทธิเหนือทรัพย์สินอันเป็นวัตถุแห่งสิทธิที่เป็นหลักประกันตามสัญญาจะมีขึ้นเมื่อผู้ให้หลักประกันได้มาซึ่งทรัพย์สินนั้น

มาตรา 10 ผู้ให้หลักประกันมีสิทธิในทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันภายใต้บังคับเงื่อนไขเช่นใด จะใช้ทรัพย์สินนั้นเป็นหลักประกันได้ภายใต้บังคับเงื่อนไขเช่นนั้น

มาตรา 11 คู่สัญญาอาจตกลงกันกำหนดเหตุบังคับหลักประกันตามสัญญาหลักประกันทางธุรกิจเป็นประการใดก็ได้ แต่ข้อตกลงดังกล่าวต้องไม่ขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน

มาตรา 13 วรรคหนึ่ง สัญญาหลักประกันทางธุรกิจต้องทำเป็นหนังสือและจดทะเบียนต่อเจ้าพนักงานทะเบียนตามที่บัญญัติไว้ในหมวด 2

หมวด 2 การดำเนินการทางทะเบียน

มาตรา 14 ให้จัดตั้งสำนักงานทะเบียนหลักประกันทางธุรกิจขึ้นในกรมพัฒนาธุรกิจการค้า

สำนักงานทะเบียนหลักประกันทางธุรกิจมีหน้าที่รับจดทะเบียน แก้ไขรายการจดทะเบียน และยกเลิกการจดทะเบียนสัญญาหลักประกันทางธุรกิจตามพระราชบัญญัตินี้ และจัดให้มีข้อมูลเกี่ยวกับการจดทะเบียนและข้อมูลเกี่ยวกับผู้รับใบอนุญาตเพื่อให้ประชาชนเข้าตรวจสอบได้

การจดทะเบียน การแก้ไขรายการจดทะเบียน และการยกเลิกการจดทะเบียนสัญญาหลักประกันทางธุรกิจ รวมถึงการให้ประชาชนตรวจสอบข้อมูลเกี่ยวกับการจดทะเบียนและข้อมูลเกี่ยวกับผู้รับใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้ากำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา 15 ให้อธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้าเป็นเจ้าพนักงานทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 16 ให้เจ้าพนักงานทะเบียนรับจดทะเบียน แก้ไขรายการจดทะเบียน หรือยกเลิกการจดทะเบียนสัญญาหลักประกันทางธุรกิจตามข้อมูลที่ได้รับแจ้งจากผู้มีหน้าที่ดำเนินการทางทะเบียนตามหมวดนี้ โดยผู้มีหน้าที่ดำเนินการทางทะเบียนเป็นผู้รับผิดชอบความถูกต้องและครบถ้วนของข้อมูลที่ตนเป็นผู้แจ้งนั้น

ในกรณีข้อมูลที่ได้รับแจ้งจากผู้มีหน้าที่ดำเนินการทางทะเบียนมีรายการไม่ครบถ้วนตามมาตรา 18 เจ้าพนักงานทะเบียนต้องไม่รับจดทะเบียน แก้ไขรายการจดทะเบียน หรือยกเลิกการจดทะเบียนสัญญาหลักประกันทางธุรกิจ

มาตรา 17 วรรคหนึ่ง ให้ผู้รับหลักประกันโดยได้รับความยินยอมเป็นหนังสือจากผู้ให้หลักประกันเป็นผู้ดำเนินการขอจดทะเบียนต่อเจ้าพนักงานทะเบียน

มาตรา 17 วรรคสอง เมื่อได้รับจดทะเบียนตามมาตรา 16 วรรคหนึ่งแล้ว ให้ถือว่าผู้รับหลักประกันเป็นเจ้าของมีประกันตามกฎหมายว่าด้วยล้มละลาย

มาตรา 18 การจดทะเบียนอย่างน้อยต้องมีรายการดังต่อไปนี้

- (1) วัน เดือน ปี และเวลาที่จดทะเบียน
- (2) ชื่อและที่อยู่ของลูกหนี้และผู้ให้หลักประกัน
- (3) ชื่อและที่อยู่ของผู้รับหลักประกัน
- (4) ชื่อและที่อยู่ของผู้รับใบอนุญาตซึ่งยินยอมเป็นผู้บังคับหลักประกันและอัตราหรือจำนวนค่าตอบแทนของผู้บังคับหลักประกัน ในกรณีที่นำกิจการมาเป็นหลักประกัน
- (5) หนี้ที่กำหนดให้มีการประกันการชำระ

- (6) รายละเอียดของทรัพย์สินที่ใช้เป็นหลักประกัน หากเป็นทรัพย์สินมีทะเบียนให้ระบุ ประเภทของทะเบียน หมายเลขทะเบียน และนายทะเบียนไว้ด้วย หากเป็นสังหาริมทรัพย์ให้ผู้ให้หลักประกันใช้ในการประกอบธุรกิจ ให้ระบุประเภท ปริมาณ และมูลค่าของทรัพย์สินดังกล่าวไว้ด้วย
- (7) ข้อความที่แสดงว่าผู้ให้หลักประกันตราทรัพย์สินที่ระบุในรายการจดทะเบียนไว้แก่ ผู้รับหลักประกันเพื่อเป็นประกันการชำระหนี้
- (8) จำนวนเงินสูงสุดที่ตกลงใช้ทรัพย์สินเป็นประกัน
- (9) เหตุบังคับหลักประกันตามสัญญาหลักประกันทางธุรกิจ
- (10) รายการอื่นตามที่เจ้าพนักงานทะเบียนกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา 19 ในกรณีที่ทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันเป็นทรัพย์สินมีทะเบียนให้เจ้าพนักงานทะเบียนแจ้งให้นายทะเบียนและเจ้าหน้าที่อื่นซึ่งมีบุริมสิทธิเหนือทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันเท่าที่ปรากฏรายชื่อในหลักฐานทางทะเบียนทราบถึงการจดทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้

ให้นายทะเบียนบันทึกการประกันตามพระราชบัญญัตินี้ลงในทะเบียนทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันโดยเร็วเมื่อได้รับแจ้งตามวรรคหนึ่ง

มาตรา 20 คู่สัญญาอาจตกลงแก้ไขรายการจดทะเบียนเป็นประการอื่นก็ได้ ในการนี้ให้ผู้รับหลักประกันโดยได้รับความยินยอมเป็นหนังสือจากผู้ให้หลักประกันเป็นผู้ดำเนินการขอแก้ไขรายการจดทะเบียนภายในสิบสี่วันนับแต่วันที่ได้รับความยินยอมเป็นหนังสือ

หากรายละเอียดของทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันเปลี่ยนแปลงไปจากที่จดทะเบียนตามที่คู่สัญญาตกลงกันได้ ผู้ให้หลักประกันต้องมีหนังสือแจ้งให้ผู้รับหลักประกันทราบภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่มิเหตุดังกล่าว ถ้าการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวไม่เป็นเหตุบังคับหลักประกัน ให้ถือว่าหนังสือแจ้งการเปลี่ยนแปลงรายละเอียดของทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันเป็นหนังสือให้ความยินยอมของผู้ให้หลักประกัน และให้ผู้รับหลักประกันเป็นผู้ดำเนินการขอแก้ไขรายการจดทะเบียนภายในสิบสี่วันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้ง

ในกรณีที่มีการนำทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันมารวมเข้ากับทรัพย์สินของบุคคลอื่นจนเป็นส่วนควบหรือแบ่งแยกไม่ได้ ให้ระบุชื่อและที่อยู่ของบุคคลซึ่งเป็นเจ้าของทรัพย์สินอื่นนั้น รวมทั้งประเภท ปริมาณ และมูลค่าของทรัพย์สินที่นำมารวมเข้ากับทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันในเวลาที่ทรัพย์สินรวมเข้ากันได้ ในหนังสือตามวรรคสองด้วย

ผู้มีหน้าที่ดำเนินการขอแก้ไขรายการจดทะเบียนตามมาตรานี้ซึ่งมิได้ดำเนินการขอแก้ไขรายการจดทะเบียนจะยกเหตุดังกล่าวขึ้นเป็นข้อต่อสู้บุคคลภายนอกผู้ทำการโดยสุจริตหาได้ไม่

ให้นำบทบัญญัติมาตรา 19 มาใช้บังคับแก่การแก้ไขรายการจดทะเบียนตามมาตรานี้โดยอนุโลม

มาตรา 21 เมื่อหนี้ที่ประกันจะดับสิ้นไปด้วยเหตุอื่นใดอันมิใช่เหตุอายุความหรือเมื่อคู่สัญญาตกลงกันเป็นหนังสือให้ยกเลิกสัญญาหลักประกันทางธุรกิจ หรือเมื่อมีการไถ่ถอนทรัพย์สินที่เป็นหลักประกัน ให้ผู้ให้หลักประกันโดยได้รับความยินยอมเป็นหนังสือจากผู้รับหลักประกันเป็นผู้ดำเนินการขอยกเลิกการจดทะเบียนภายในสิบสี่วันนับแต่วันที่ได้รับความยินยอมเป็นหนังสือ

เมื่อมีการจำหน่ายทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันในการบังคับหลักประกันหรือเมื่อทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันหลุดเป็นสิทธิแก่ผู้รับหลักประกัน ให้ผู้รับหลักประกันเป็นผู้ดำเนินการขอยกเลิกการจดทะเบียนภายในสิบสี่วันนับแต่วันจำหน่ายทรัพย์สินหรือวันที่ทรัพย์สินหลุดเป็นสิทธิ แล้วแต่กรณี

หมวด 3 สิทธิและหน้าที่ของผู้ให้หลักประกันและผู้รับหลักประกัน

มาตรา 22 ผู้ให้หลักประกันมีสิทธิครอบครอง ใช้สอย แลกเปลี่ยน จำหน่าย จ่ายโอน และจำนองทรัพย์สินที่เป็นหลักประกัน รวมทั้งใช้เป็นหลักประกัน ใช้ในการผลิต นำไปรวมเข้ากับทรัพย์สินอื่นใช้ไปสิ้นไป ในกรณีที่ครอบครองเพื่อการใช้สอยเปลี่ยน และได้ดอกผลของทรัพย์สินที่เป็นหลักประกัน เว้นแต่คู่สัญญาจะตกลงกันเป็นอย่างอื่น

ผู้ให้หลักประกันจะนำทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันตามพระราชบัญญัตินี้ไปจำหน่ายเพื่อเป็นประกันการชำระหนี้ต่อไปมิได้ มิฉะนั้นการจำนำนั้นตกเป็นโมฆะ

มาตรา 24 ผู้ให้หลักประกันต้องจัดทำบัญชีทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันตามวิธีการปฏิบัติทางการค้าหรือตามที่คู่สัญญาได้ตกลงกัน ทั้งนี้ เว้นแต่กฎกระทรวงกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

มาตรา 25 ผู้ให้หลักประกันต้องยอมให้ผู้รับหลักประกันหรือตัวแทนเข้าตรวจดูทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันและบัญชีทรัพย์สินเป็นครั้งคราวในเวลาและระยะอันสมควร ในการนี้ ผู้รับหลักประกัน ต้องมีหนังสือแจ้งให้ผู้ให้หลักประกันทราบโดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับหรือวิธีการอื่นที่แสดงว่าผู้ให้หลักประกันได้รับหนังสือแล้วก่อนเข้าดำเนินการไม่น้อยกว่าสามวัน

การเข้าตรวจดูทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันและบัญชีทรัพย์สินตามวรรคหนึ่ง ให้กระทำต่อหน้าผู้ให้หลักประกันหรือผู้ซึ่งผู้ให้หลักประกันมอบหมาย และผู้ให้หลักประกันต้องอำนวยความสะดวกแก่ผู้รับหลักประกันตามสมควร

มาตรา 26 ในกรณีที่ผู้ให้หลักประกันมีหนังสือไปยังผู้รับหลักประกันโดยระบุจำนวนหนี้ที่ยังมิได้ชำระแก่ผู้รับหลักประกัน อันเป็นหนี้ที่มีประกันตามพระราชบัญญัตินี้เพื่อให้ผู้รับหลักประกัน รับรองความถูกต้อง ผู้รับหลักประกันต้องมีหนังสือตอบยืนยันหรือระบุจำนวนหนี้ที่เห็นว่าถูกต้องไปยัง ผู้ให้หลักประกันภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือดังกล่าว มิฉะนั้นหากเกิดความเสียหายผู้รับหลักประกัน ต้องชดเชยค่าเสียหายแก่ผู้ให้หลักประกัน

ผู้ให้หลักประกันมีสิทธิที่จะดำเนินการตามวรรคหนึ่งโดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย เว้นแต่การใช้สิทธิดังกล่าวได้กระทำภายในระยะเวลาหกเดือนนับแต่วันที่หนังสือไปยังผู้รับหลักประกันครั้งก่อน ในกรณีนี้ผู้ให้หลักประกันต้องชำระค่าใช้จ่ายแก่ผู้รับหลักประกันในแต่ละครั้งตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 27 ผู้ให้หลักประกันมีสิทธิไถ่ถอนทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันในเวลาใด ๆ ก็ได้ก่อนมีการจำหน่ายทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันหรือก่อนที่ทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันหลุดเป็นสิทธิแก่ผู้รับหลักประกัน โดยชำระหนี้ตามจำนวนที่กำหนดให้มีการประกันการชำระ รวมทั้งค่าใช้จ่ายในการสงวนรักษา ทรัพย์สินที่เป็นหลักประกัน ค่าใช้จ่ายตามสมควร และค่าฤชาธรรมเนียมอันเกิดจากการบังคับหลักประกัน

มาตรา 28 เมื่อหนี้ที่ประกันระงับสิ้นไปด้วยเหตุอื่นใดอันมิใช่เหตุอายุความ หรือเมื่อคู่สัญญาตกลงกันเป็นหนังสือให้ยกเลิกสัญญาหลักประกันทางธุรกิจ หรือเมื่อมีการไถ่ถอนทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันให้ผู้รับหลักประกันออกหนังสือยินยอมให้ยกเลิกการจดทะเบียนแก่ผู้ให้หลักประกันทันที มิฉะนั้นหากเกิดความเสียหายผู้รับหลักประกันต้องชดเชยค่าเสียหายแก่ผู้ให้หลักประกัน

หมวด 4 สิทธิและหน้าที่ระหว่างผู้ให้หลักประกันและผู้รับหลักประกันกับบุคคลภายนอก

มาตรา 29 ผู้รับหลักประกันมีสิทธิที่จะได้รับชำระหนี้จากทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันก่อน เจ้าหนี้สามัญไม่ว่าสิทธิในทรัพย์สินจะโอนไปยังบุคคลภายนอกแล้วหรือไม่

มาตรา 31 ในกรณีที่ผู้ให้หลักประกันได้ทรัพย์สินมาจากการจำหน่ายจ่ายโอน แลกเปลี่ยน หรือได้มาแทนทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันหรือที่มีทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันรวมอยู่ด้วย รวมทั้งค่าสินไหมทดแทนที่ได้มาเนื่องจากทรัพย์สินดังกล่าวสูญหายหรือเสียหาย ให้ถือว่าทรัพย์สินที่ได้มานั้นเป็นหลักประกันด้วย

ผู้รับหลักประกันมีสิทธิตามมาตรา 29 เหนือทรัพย์สินที่ได้มาแทนทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันตามวรรคหนึ่งเมื่อได้แก้ไขรายการจดทะเบียนเพื่อให้ทรัพย์สินดังกล่าวเป็นหลักประกันต่อเจ้าพนักงานทะเบียนแล้ว และในกรณีที่ทรัพย์สินที่ได้มาดังกล่าวเป็นสิทธิเรียกร้อง ผู้รับหลักประกันจะยกสิทธิดังกล่าวขึ้นเป็นข้อต่อสู้ลูกหนี้แห่งสิทธิได้ต่อเมื่อได้มีหนังสือบอกกล่าวไปยังลูกหนี้แห่งสิทธินั้นด้วยแล้ว

บทบัญญัติมาตรานี้ให้ใช้บังคับแก่ทรัพย์สินที่ได้มาจากการจำหน่ายจ่ายโอน แลกเปลี่ยน หรือทรัพย์สินที่ได้มาแทนทรัพย์สินที่เป็นหลักประกัน และค่าสินไหมทดแทนเนื่องจากทรัพย์สินดังกล่าวสูญหายหรือเสียหายด้วย

มาตรา 33 วรรคหนึ่ง ในกรณีที่มีการนำทรัพย์สินสิ่งหนึ่งตราไว้เป็นประกันการชำระหนี้ตามพระราชบัญญัตินี้แก่ผู้รับหลักประกันหลายราย ให้ถือลำดับผู้รับหลักประกันเรียงตามวันและเวลาที่ได้รับการจดทะเบียน โดยผู้รับหลักประกันที่ได้รับการจดทะเบียนก่อนมีสิทธิได้รับชำระหนี้ก่อนผู้รับหลักประกันที่ได้รับการจดทะเบียนภายหลัง

หมวด 5 การบังคับหลักประกันที่เป็นทรัพย์สิน

มาตรา 39 วรรคสี่ ในกรณีที่ทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันเป็นสิทธิเรียกร้องเมื่อผู้รับหลักประกันมีหนังสือแจ้งเหตุบังคับหลักประกันไปยังลูกหนี้แห่งสิทธิแล้ว ห้ามมิให้ลูกหนี้แห่งสิทธิชำระหนี้แก่ผู้ให้หลักประกันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือดังกล่าว เมื่อหนี้แห่งสิทธิเรียกร้องถึงกำหนดชำระให้ลูกหนี้แห่งสิทธิชำระหนี้แก่ผู้รับหลักประกัน

มาตรา 39 วรรคห้า การส่งหนังสือตามมาตรา นี้ให้ทำโดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับหรือโดยวิธีการอื่นที่แสดงว่าผู้รับได้รับหนังสือแล้ว

หมวด 7 ความระงับสิ้นไปแห่งสัญญาหลักประกันทางธุรกิจ

มาตรา 80 สัญญาหลักประกันทางธุรกิจจะระงับสิ้นไปเมื่อ

- (1) หนี้ที่ประกันระงับสิ้นไปด้วยเหตุประการอื่นใดอันมิใช่เหตุอายุความ
- (2) ผู้รับหลักประกันและผู้ให้หลักประกันตกลงกันเป็นหนังสือให้ยกเลิกสัญญาหลักประกันทางธุรกิจ
- (3) มีการไถ่ถอนทรัพย์สินที่เป็นหลักประกัน
- (4) มีการจำหน่ายทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันในการบังคับหลักประกันหรือเมื่อทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันหลุดเป็นสิทธิแก่ผู้รับหลักประกัน

มาตรา 81 ผู้รับหลักประกันจะบังคับหลักประกันแม้เมื่อหนี้ที่ประกันนั้น ขาดอายุความแล้วก็ได้ แต่จะบังคับเอาดอกเบี้ยที่ค้างชำระตามสัญญาหลักประกันทางธุรกิจเกินกว่าห้าปีไม่ได้

หมวด 8 บทกำหนดโทษ

มาตรา 82 ผู้ให้หลักประกันหรือผู้รับหลักประกันผู้ใดแสดงข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดความจริงในการดำเนินการทางทะเบียนตามมาตรา 16 หรือการขอจดทะเบียนตามมาตรา 17 หรือการขอแก้ไขรายการจดทะเบียนตามมาตรา 20 หรือการขอยกเลิกการจดทะเบียนตามมาตรา 21 หรือการดำเนินการตามมาตรา 51 หรือการแจ้งเหตุตามมาตรา 72 วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 83 ผู้รับหลักประกันผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 20 วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง มาตรา 21 วรรคสอง มาตรา 40 มาตรา 43 วรรคหนึ่ง หรือมาตรา 44 วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับ ไม่เกินหนึ่งแสนบาท

ผู้รับหลักประกันผู้ใดกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งโดยทุจริต ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 84 ผู้ให้หลักประกันผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 20 วรรคสอง มาตรา 24 มาตรา 25 วรรคหนึ่ง หรือมาตรา 72 วรรคหนึ่ง หรือฝ่าฝืนมาตรา 38 วรรคหนึ่ง หรือมาตรา 65 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท

ผู้ให้หลักประกันผู้ใดกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งโดยทุจริต ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 85 ผู้ให้หลักประกันผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 21 วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท

มาตรา 86 ผู้ให้หลักประกันผู้ใดเอาไปเสีย ทำให้เสียหาย ทำลาย ทำให้เสื่อมค่า ทำให้ไร้ประโยชน์ ย้าย ซ่อนเร้น หรือโอนไปให้แก่ผู้อื่นซึ่งทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันโดยทุจริตจนเป็นเหตุให้ผู้รับหลักประกันไม่อาจบังคับหลักประกันทั้งหมดหรือแต่บางส่วน ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี และปรับไม่เกินสองแสนบาท

มาตรา 88 ผู้ให้หลักประกันผู้ใดส่งมอบหรือแสดงดวงตรา สมุดบัญชี และเอกสาร อันเป็นเท็จ เกี่ยวกับทรัพย์สิน หนี้สิน ตลอดจนสิทธิต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันต่อผู้รับหลักประกัน หรือผู้บังคับหลักประกัน ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 89 ผู้รับหลักประกันหรือผู้บังคับหลักประกันผู้ใดล่วงรู้หรือได้มาซึ่งข้อมูลหรือความลับในการประกอบธุรกิจหรือข้อมูลอื่นใดของผู้ให้หลักประกันอันเป็นข้อมูลหรือความลับที่ตามปกติวิสัยของผู้ให้หลักประกันจะพึงสงวนไว้ไม่เปิดเผย และเปิดเผยหรือใช้ข้อมูลหรือความลับนั้นเพื่อประโยชน์ตนเอง หรือผู้อื่น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ เว้นแต่ เป็นการเปิดเผยเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ตามที่กฎหมายบัญญัติไว้หรือเพื่อประโยชน์ในการสอบสวน หรือการพิจารณา คดี หรือเป็นการเปิดเผยโดยผู้ให้หลักประกันได้ให้ความยินยอมแล้ว

ผู้ใดล่วงรู้หรือได้มาซึ่งข้อมูลหรือความลับจากบุคคลตามวรรคหนึ่งเนื่องในการปฏิบัติราชการหรือ การสอบสวนหรือการพิจารณาคดี แล้วเปิดเผยข้อมูลหรือความลับนั้นในประการที่น่าจะเสียหายแก่ ผู้หนึ่ง ผู้ใดต้องระวางโทษเช่นเดียวกัน

มาตรา 91 บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการเปรียบเทียบซึ่งรัฐมนตรี แต่งตั้งมีอำนาจเปรียบเทียบได้ ทั้งนี้ คณะกรรมการเปรียบเทียบซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง ให้มีจำนวนสามคน และ คนหนึ่งต้องเป็นพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

เมื่อผู้ต้องหาได้ชำระเงินค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในระยะเวลาที่กำหนดแต่ไม่เกิน สามสิบวันแล้วให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

7. ข้อกำหนดของกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการให้บุคคลอื่นเป็นผู้รับหลักประกันตาม กฎกระทรวง กำหนดให้บุคคลอื่นเป็นผู้รับหลักประกัน พ.ศ. 2559 (ฉบับที่ 1) และ พ.ศ. 2561 (ฉบับที่ 2)

บุคคลดังต่อไปนี้เป็นผู้รับหลักประกัน

- (1) นิติบุคคลเฉพาะกิจซึ่งมีวัตถุประสงค์ในการดำเนินการแปลงสินทรัพย์เป็นหลักทรัพย์
- (2) ทราสต์ในนามทรัสต์ตามกฎหมายว่าด้วยทรัสต์เพื่อธุรกรรมในตลาดทุน
- (3) บริษัทหลักทรัพย์ กองทุนรวม หรือผู้แทนผู้ถือหุ้นกู้ตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์
- (4) นิติบุคคลซึ่งประกอบธุรกิจสัญญาซื้อขายล่วงหน้าตามกฎหมายว่าด้วยสัญญาซื้อขายล่วงหน้า
- (5) บริษัทบริหารสินทรัพย์ตามกฎหมายว่าด้วยบริษัทบริหารสินทรัพย์
- (6) นิติบุคคลซึ่งมีวัตถุประสงค์ในการประกอบธุรกิจแฟกเตอริง
- (7) สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรมเฉพาะกรณีกองทุนพัฒนาเอสเอ็มอีตามแนวประชารัฐ
- (8) ธนาคารพาณิชย์ต่างประเทศเฉพาะกรณีการให้สินเชื่อร่วมกับสถาบันการเงิน
- (9) นิติบุคคลซึ่งมีวัตถุประสงค์ในการประกอบธุรกิจให้เช่าซื้อและให้เช่าแบบลิสซิ่ง
- (10) นิติบุคคลซึ่งมีวัตถุประสงค์ในการประกอบธุรกิจให้สินเชื่อ